

Grzegorz Niedźwiecki
ul. Działkowicza 19
58-506 Jelenia Góra

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze

Zażalenie

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 11 grudnia 2018 r. (doręczone 18.01.2019 r.),
sygn. akt I Co 851/18

Mając na uwadze art. 2, 30, 83, 7, 32, 42, 45, 3 w zw. z art. 8 konstytucji żądam uchylenia postanowienia i nakazanie wznowienia postępowania I Co 3259/08 i rozstrzygnięcia egzekucji zgodnie z prawem, tak jak uczynił to Sąd Rejonowy w Ostródzie postanowieniem z dnia 14 stycznia 2013 r., sygn. akt I Co 2801/12.

Na wstępie trzeba zadać pytania, na które bezwzględnie należy udzielić odpowiedzi:

1. Czy sąd pierwszej instancji ma prawo naruszyć zasady działania organów państwa?
2. Czy sąd ma prawo nie uznawać obowiązku przestrzegania prawa ([art. 1049 k.p.c.](#))?
3. Czy sąd pierwszej instancji ma prawo naruszyć zasadę równości obywatela wobec prawa?
4. Czy sąd ma prawo dyskryminować poprzez zróżnicowanie praw i obowiązków obywateli?
5. Czy sąd ma prawo wydać orzeczenie niezgodne z przepisami prawa ([SN III CZP 23/06](#))?
6. Czy sąd ma prawo naruszyć zasadę swobodnej oceny dowodów?
7. Czy sąd ma prawo krzywdzić ludzi (vide Tomasz Komenda)?
8. Czy sąd drugiej instancji ma prawo nie rozstrzygnąć poważnych wątpliwości?
9. Czy sąd drugiej instancji ma prawo, wbrew wykładni prawa, uprawomocnić wadliwe orzeczenia?
10. Czy sąd drugiej instancji, mając już świadomość, że egzekucja prowadzona była w sposób niewłaściwy, nie ma obowiązku naprawić tego w toku instancji?

Jak można wzruszyć wadliwe orzeczenia w toku postępowania instancyjnego, skoro sąd drugiej instancji swobodnymi decyzjami uprawomocnia z rozdwojeniem jaźni (jestem za, ale jednocześnie przeciw) buble, godząc w autorytet sędziów Sądu Najwyższego?

Nie można, bo sędziowie stoją ponad prawem, uważają, że są nadludźmi. Żadne okoliczności i argumenty prawne nie dają szans urealnienia konstytucyjnej zasady prawa do obrony, jeśli sędziowie umyślnie nadużywają władzy, poświadczają nieprawdę i niepełniają obowiązków. Kto ich zmusi do etyki, ekonomiki procesowej i orzekania zgodnie z literą prawa? Nikt, bo jesteście niezawiśli.

Przepis art. 407 § 1 k.p.c. spełnił wymagany warunek, bo taki jest fakt, a nie możliwości (adwokatów już mi wybieraliście lub odmawialiście). Jeśli sąd uważa, że jest inaczej, że nie zachowano terminu od powzięcia wiedzy o podstawach wznowienia, to musi to udowodnić.

W dniu 19.03.2018 r. (patrz stempel pocztowy, a nawet później – pełne wypisy orzeczeń) otrzymałem dowody w postaci informacji publicznych z sądów małopolskich (SR Bochnia i SO Tarnów) i sądów warmińsko-mazurskich (SR Ostróda i [SO Elbląg](#)), że przedmiotowe zagadnienie prawne podlega egzekucji wyłącznie w trybie art. 1049 k.p.c. i dyspozycję wierzyciela w formie wniosku o przeprowadzenie egzekucji w trybie art. 1050 k.p.c. należy oddalić, gdyż nie jest to czynność niezastępowalna. O tym, że dowody te i zagadnienie prawne było dużo wcześniej dostępne, to powinni wiedzieć sędziowie po aplikacji (SSR Paweł Siwek) i z bogatym doświadczeniem życiowym (SSO Wojciech Damaszkó), a nie amator prawa, uporczywie nękania człowiek.

Przepis [art. 403 § 2 k.p.c.](#) ma zastosowanie, ponieważ wykryto okoliczności faktyczne (naruszenie prawa procesowego art. 1049 k.p.c. w zw. z art. 1050 k.p.c., przyjęcie błędnej kwalifikacji prawnej podstawy egzekucji, zaniechanie rzetelnego zbadania sprawy i oddalenia wadliwego wniosku wierzyciela) i nowe dowody to potwierdzające, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu, ponieważ nie miała zdolności prawnych z przyczyn obiektywnych. Są poważniejsze podstawy żądania wznowienia postępowania, których z grzeczności póki co nie użyję. Twierdzenie, że *powołanie się na dowody, co do których w trakcie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem strona obiektywnie dysponowała możliwością ich zgłoszenia, jednakże tego nie uczyniła wskutek braku procesowej potrzeby ich powołania, a nie wskutek opieszałości, zaniedbania, zapomnienia, czy błędnej oceny (post. SN z 22.7.2008 r., II UZ 31/08, Legalis)* – jest nadużyciem i strzeleniem gola do własnej bramki ([art. 233 k.p.c.](#))! Ja nic nie musiałem. Na wierzycielu ciążył ciężar dowodu i wskazanie właściwej dyspozycji, a sąd miał obowiązek bezstronnie i obiektywnie to rozstrzygnąć. 3912 dni trwacie w obstrukcji, zamiast załatwić sprawę w dwa miesiące. Nie padło nawet słowo przepaszam.

Za Sądem Najwyższym zaznaczyć przy tym trzeba, że **Obowiązek usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych, polegający na złożeniu przez dłużnika oświadczenia odpowiedniej treści w formie ogłoszenia, podlega egzekucji na podstawie art. 1049 k.p.c.** (zob. uchwała z dnia 28 czerwca 2006 r., III CZP 23/06).

O braku obiektywizmu i orzekaniu dowolnym, stronnicy, a nie tylko w formie hipotez, to proszę się zwrócić do kolegów z Al. Wojska Polskiego 56 (art. 212 k.p.c.).

Zażalenie niniejsze jest, tak jak wskazała SSR Urszula Długosz, tokiem postępowania instancyjnego i wnoszę o rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego w trybie [art. 390 k.p.c.](#) lub przyznania się do błędu w toku **II Cz 233/17** oraz **II Cz 675/17** i naprawienie obecnie błędu, a nie orzekania koteryjnie. Osoba prawna jest obowiązana do naprawienia szkody wyrządzonej z winy jej organu.

Niedopuszczalna jest skarga o wznowienie: w sprawach, które zakończyły się prawomocnym orzeczeniem wydanym na skutek skargi o wznowienie postępowania. Nie można zatem wznowiać postępowania w sprawach już kiedyś wznowianych. Wiedzą o tym sędziowie i ostrzegam, że jeśli sąd nie uchyli zaskarżonego postanowienia (tylko dla przekory, prawem siły, po to aby zamknąć drogę sądową dochodzenia naruszonych wolności i praw - jak wcześniej), nie wskazując rozstrzygniętych w niej zagadnień, świadczących o tym, że Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze słusznie prowadził egzekucję w trybie art. 1050 k.p.c., ponieważ w pkt I. tytułu wykonawczego chodzi o czynność niezastępowalną, to spotka się to z poważnymi zarzutami wobec sędziów orzekających i nie dam się zastraszyć.

Sąd musi udowodnić, że organ egzekucyjny w postępowaniu I Co 3259/08 się nie mylił ([art. 3 k.p.c.](#)) i upokarzającymi sankcjami mnie nie krzywdził i że to Sąd Rejonowy w Ostródzie popełnił błąd subsumcji rozstrzygając bliźniaczą egzekucję w trybie art. 1049 k.p.c. Kwestia „tego samego stosunku prawnego”, czy „takiego samego stosunku prawnego” (pierwsza część § 2) nie ma praktycznie znaczenie, bo i tak prawo procesowe w Polsce jest jednolite, a nie dowolne. Prawo nie jest własnością poszczególnych sędziów tylko wspólnoty. Któryś sąd się pomylił i to trzeba wyjaśnić który, bo ma to istotne znaczenie ([art. 5 k.c.](#)).

Sąd orzeka w oparciu o trzy rzeczy: **dowody, przepisy i sumienie**. Wszystkiego niestety zabrakło. Nastąpiła tu bezwzględna nieważność czynności prawnej.

Gdyby nie chodziło tu o postępowanie cywilne, to złożyłbym wniosek o wystąpienie do Sądu Najwyższego o [przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu](#). Należy to lub wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Okręgowego wziąć pod uwagę. Dla dobra wymiaru sprawiedliwości.

Szanowni państwo. Postępowanie egzekucyjne w sprawie [I C 1062/08](#) jest w toku (I Co 441/16) i jeśli nie teraz, to później trzeba będzie ten problem rozstrzygnąć i sprawę umorzyć. Chyba, że zrobicie powtórkę z rozrywki, ale karma wróci. Sąd nie ma prawa rażąco naruszać prawa i mnie tortuować. Nikt nie ma prawa robić z ofiary organu procesowego sprawcy. Nie mam prawa ponosić kosztów, za błędy sędziów.

Żeby rozwiać wątpliwości, sugestie, czy tezy pani sędzi Urszuli Długosz, że dostarczone nowo pozyskane środki dowodowe dotyczą **tego samego** stosunku prawnego, wyjaśniam, co następuje.

Dowodem w sprawie może być wszystko, co ma istotne znaczenie w sprawie i pomoże dowieść słuszność swoich racji.

Podstawą egzekucji jest treść tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności ([art. 776 k.p.c.](#)), a nie dyspozycja wierzyciela. Tytułem egzekucyjnym (ogólnie mówiąc wykonawczym), jest wyrok z dnia 3 września 2008 r., sygn. akt [I C 1062/08](#), a w istocie pkt I. tegoż wyroku, czyli świadczenie niepieniężne.

To, czy świadczenie to podlega egzekucji w trybie [art. 1049 k.p.c.](#), czy w trybie art. 1050 k.p.c., świadczy treść tytułu egzekucyjnego i jasno określona dyspozycja sądu. Jest to czynność zastępowalna, ponieważ sąd nie postanowił bezwzględny nakaz wykonania zobowiązania wyłącznie przez dłużnika i nie chodzi tu o podpisanie czegoś, czy wypowiedzenie swoimi słowami.

Wątpliwości te rozwiewa wykładnia prawa i podjęte w oparciu o nią orzeczenia sądów powszechnych.

Uchwała [SN III CZP 23/06](#) jest wykładnią prawa mającą znaczenie we wszystkich sprawach dotyczących tego samego zagadnienia prawnego, a nie tylko w konkretnej *sprawie egzekucyjnej wierzycielki Zofii S. przeciwko dłużniczce Salomei S. o egzekucję świadczeń niepieniężnych, po rozstrzygnięciu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu jawnym w dniu 28 czerwca 2006 r. zagadnienia prawnego przedstawionego przez Sąd Okręgowy w Tarnowie postanowieniem z dnia 10 lutego 2006 r.*

Gdyby było inaczej, to Sąd Rejonowy w Ostródzie i [Sąd Okręgowy w Elblągu](#) nie powoływałby się na tą wykładnię w 2013 r. oddalając wniosek i zażalenie, błędnie skonstruowanej (vide I Co 3259/08) dyspozycji wierzyciela.

Otrzymane z sądów małopolskich i warmińsko mazurskich informacje publiczne, w szczególności **dostarczony dnia 29-08-2018** (w załączeniu skan koperty) znamionowany wyrok Sądu Rejonowego w Ostródzie o sygn. akt I Co 2801/12 oraz wyrok Sądu Okręgowego w Elblągu o sygn. I Cz 94/13, pozwoliły spełnić istotny warunek innej podstawy wznowienia postępowania, czyli [art. 403 § 2 k.p.c.](#) i dowieść słuszności swoich racji.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze nie dochował należytej staranności zarówno w postępowaniu I Co 3259/08 jak i I Co 441/16, a Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze ma poważne problemy czytania ze zrozumieniem uchwały Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2006 r. III CZP 23/06. Nie zachował się godnie w toku postępowania instancyjnego **II Cz 233/17** oraz **II Cz 675/17**, tak jak uczynił to Sąd Okręgowy w Tarnowie, który skorzystał z [art. 390 k.p.c.](#) i uchylił postanowieniem z dnia 29.09.2006 r. wadliwe postanowienie Sądu Rejonowego w Bochni I Co 563/05 (vide [postanowienie SR w Jeleniej Górze z dnia 13 stycznia 2009 r.](#), sygn. akt I Co 3259/08) i przekazał temu sądowi do ponownego rozpoznania. Sąd Rejonowy w Bochni nabrał pokory i postanowieniem z dnia 16 października 2006 r., sygn. akt I Co 508/06, wezwał dłużnika do wykonania czynności we właściwym trybie, czyli **art. 1049 k.p.c.** Dłużnik w tej sytuacji zobowiązanie wykonał i sprawa została zakończona.

Sądy [warmińsko mazurskie](#) nie potrzebowały już tylu zabiegów, zachowały się krótko i na temat w 2013 r., rozstrzygnęły sprawy zgodnie z literą prawa [SN III CZP 23/06](#) w dwa miesiące (o czym świadczą pozyskane właśnie środki dowodowe, mające istotne znaczenie w tej sprawie).

W ten sposób racji swoich dowiodłem. Czas na pokorę Jeleniej Góry, bądź rozpatrzenie sprawy w trybie [art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c.](#)

Art. 32 Konstytucji RP

Pozwanym była Firma Motoryzacyjna „Ligęza” Sp. z o.o. w Jeleniej Górze. Nie znam stanowiska strony pozwanej w tej sprawie. Trudno mi uwierzyć, że sąd osiem miesięcy główkował nad odrzuceniem skargi. I to odrzuceniem za względów formalnych, procesowych, a nie merytorycznych.

[Ściąga dla nieskazitelných sędziów](#)

<http://grzegorz-niedzwiecki.hexcom.net/wp-content/uploads/2016/11/%C5%9Aci%C4%85ga-dla-nieskazitelných-s%C4%99dzi%C3%B3w.pdf>

Ocena dostępności faktów (SN III CZP 23/06) powinna mieć charakter obiektywny i uwzględniać całokształt okoliczności danej sprawy (post. SN z 24.6.2009 r., I CZ 32/09, Legalis). Wcześniejsze (dnia 13 stycznia 2009 r.) niepowołanie się Sądu na poszczególne okoliczności nie usprawiedliwia przy tym brak wiedzy prawniczej, ponieważ sędziom przysługuje prawo do reprezentowania ich przez zawodowych pełnomocników, zaś sędziom ubogim pomoc zawodowego pełnomocnika może zostać na stosowny wniosek przyznana przez Sąd. Sąd nie ma prawa się mylić, a jeśli się pomyli, to musi błąd naprawić (art. 363 k.c.) i przeprosić.

Nie jestem śmieciem i nie macie prawa traktować mnie z nienawiścią, niegodnie. Macie obowiązek przestrzegać prawa i stosować ustawę najwyższego rzędu, szanować godność człowieka.

Art. 8.

1. Konstytucja jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Przepisy Konstytucji stosuje się bezpośrednio, chyba że Konstytucja stanowi inaczej.

Na koniec zapytam: czy macie dzieci?

Rzeczpospolita Polska jest państwem jednolitym...

<http://grzegorz-niedzwiecki.hexcom.net/2016/11/16/poklosie-niczego/>

Załączniki:

1. Postanowienie Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 14 stycznia 2013 r., sygn. akt I Co 2801/12
2. Postanowienie Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 28 lutego 2013 r. sygn. akt I Cz 94/13
3. Skan koperty Sądu Rejonowego w Ostródzie, która dostarczyła skarżącemu środki dowodowe mające znaczenie w tej sprawie w dniu 29-08-2018
4. Polska Karta Praw Ofiary